

VÁNOCE PODLE DONA BOSKA

Po celém světě jsem viděl salesiány, kteří brání děti a mladé, před mnohými Herody našich dní. A kteří nepřestávají snít, přičemž je - jako Dona Boska - vedou andělé.

Takové divadlo milí obyvatelé Turína, žijící v roce 1842, nikdy neviděli. V elegantních ulicích centra města skupinka chlapců zpívala vánoční písničku a dirigoval je kněz! Hudba byla trochu prostá, ale ti chlapci ji zpívali tak vroucně, až to dojímalo.

Don Bosco neměl místo, kde by mohl mít s chlapci nácvik zpěvu, a tak nacvičovali na ulicích. Na ulicích, které ti chlapci dobře znali. I ta píseň byla napsaná na parapetu jednoho okna.

Ti chlapci prožívali Vánoce tak, že kráčeli – jako Ježíšovi rodiče, kteří se museli vydat na cestu a z Nazareta přejít do Betléma. A tam zakusili, co znamená být v cizí zemi: Nebylo pro ně místa v hostinci. Domy lidí byly pro ně zavřené.

Marie a Josef mají stejný osud jako mnozí utečenci a zahraniční dělníci, kteří hledají nějaké ubytování a jsou odmítáni – dnes, stejně jako před dvěma tisíci roky. I chlapci Dona Boska hledali místo, které by je chránilo, aby mohli vyrůstat daleko od nebezpečí. Don Bosco ho hledal společně s nimi a nasadil svůj život, aby ho našel.

Na svých vizitacích salesiánů po celém světě jsem potkal velmi mnoho dětí a mladých, kteří nacházejí domov a ochranu v náručí a v lásce synů Dona Boska. A po celém světě jsem viděl chlapce a děvčata, jak byli šťastní a společně zpívali.

Ježíš se narodil ve stáji. Lidé ho nepřijali, pokorná zvířata se s ním podělila o svůj úkryt. Don Bosco začal ve špinavé a zchátralé kolně. Stáj se Ježíšovým narozením naplnila teplým a něžným světlem a všechno, co bylo ubohé a podceňované, stalo se vzácným. A jesle pro zvířata se stala trůnem Nejvyššího.

Ubohá Pinardiho kolna by byla kohokoliv jiného odradila. Don Giovanni Battista Francesia dosvědčil toto: „Když Don Bosco poprvé navštívil místo, které mělo sloužit pro jeho oratoř, musel dávat pozor, aby si nerozbil hlavu, protože na jedné straně byla kolna vysoká jen o něco více než metr. Dlažbou byla holá země, a když pršelo, voda pronikala ze všech stran. Don Bosco slyšel, jak mu mezi nohama běhají potkani a nad hlavou mu létají netopýři.“

Ale pro Dona Boska to bylo to nejkrásnější místo na světě: „Bez meškání jsem utíkal za svými chlapci. Shromáždil jsem je okolo sebe a začal jsem hlasitě křičet: — Odvahu, moji synové, máme oratoř jistější než doposud. Budeme mít kostel, sakristii, místnosti pro školu, místo na odpočinek. V neděli, v neděli půjdeme do nové oratoře, která je tam v Pinardiho domě. — A ukázal jim to

místo. Jeho slova byla přijatá s obrovským nadšením. Někteří začali z radosti pobíhat anebo skákat, někteří zůstali jako přikovaní, někteří křičeli, ba odvážím se říci, vrískali či výskali“ (ŽP, 168).

Protože Jan Bosco snil. Anděl Vánoc se v Matoušově evangeliu ukazuje odlišným způsobem. Není tam zář, která by obklopovala narození. Anděl se zjevuje Josefovi ve snu. A přikazuje mu v Božím jménu, aby se postaral o toto Dítě. Anděl se mu ještě zjeví ve snu několikrát. A Josef udělá přesně to, co mu řekne až do té doby, než Mariin syn dosáhne věku, kdy už nikdo nebude moci zaútočit na jeho život.

Don Bosco je ve snech vyzván, aby se staral o chlapce a o mladíky. Pomáhal jim růst s láskou a dobrotou. Aby zabezpečil, že je už žádný Herodes zákeřně neohrozí. Po celém světě jsem viděl salesiány, kteří brání děti a mladé, před mnohými Herody našich dní. A kteří nepřestávají snít, přičemž je – jako Dona Boska – vedou andělé.

„Pracujte jako pastýři“

Své vánoční přání nyní ukončím samotným Donem Boskem. Ve slůvku na dobrou noc v předvečer začátku předvánoční novény v oratoři řekl:

„Zítřa začne novéna před svatými svátky Vánoc. V těchto dnech vám radím dvě věci. Často si připomínejte malého Ježíška. Lásku, kterou vám přináší a důkazy jeho lásky, které vám dal – až po smrt za vás. Když ráno budete vstávat – ihned při zaznění zvonku –, když pocítíte chlad, vzpomeňte si na malého Ježíška, který se na slámě třásl zimou. Během dne se povzbuzujte láskou k Ježíšovi dobře se učit, dobře konat svou práci, být pozornými ve škole. Nezapomínejte, že Ježíš prospíval moudrostí, věkem a milostí u Boha i u lidí. A především z lásky k Ježíšovi se chraňte upadnout do jakéhokoliv provinění. Dělejte to jako betlémské pastýři: často ho navštěvujte. My závidíme pastýřům, že šli do betlémské kůlny, že ho uviděli krátce po narození, že mu políbili ruku, že mu dali svoje dary. Říkáme: jaké měli štěstí ti pastýři! A přece nemáme co závidět, protože jejich štěstí je i naším štěstím. Sám Ježíš, kterého navštívili pastýři v jeho chatrči, je tu ve svatostánku. Jediný rozdíl je v tom, že pastýři ho viděli tělesnými očima, my ho vidíme jen vírou. A neexistuje pro něj milejší věc, kterou můžeme udělat, než že ho často budeme navštěvovat. A jak ho navštěvovat? Na prvním místě častým svatým přijímáním. Dalším způsobem je jít občas během dne do kostela, byť jen na minutku.“

Všude, kde je nějaké salesiánské dílo, jsem viděl malé i velké kostely. Ale všechny měly obraz Panny Marie s malým Ježíškem v náručí. Přesně tak, jako tomu bylo v Betlémě před dvěma tisíci roky.

*(Podle Il Bollettino Salesiano, prosinec 2017
přeložil Roman Farion)*